

א) ענין מוסף גיטין לא: ד"ה לשתפין, ט עוקלין פ"ג מ"ו, א ז"ל לקבל יעב"ז.

תורה אור השלם

1 ובעתים יהם רבים יעמדו על מלך הגב ובני פריצי עמך ישאו להעמיד חוון ונבשלה: דניאל יא יד
2 והוליד בן פריץ שפר דם וצפה אה מאחד מאלה: יחזקאל י"ד י

הגהות הב"ח

א) גב' הוא דמעבד אי כ"ל ואת ר' נמחק: ב) רש"י ד"ה אתן וכו' שמכחישים כ"ל:

המקבל שדה מחבירו פרק תשיעי בבא מציעא קה.

עין משפט
גב מצוה

כה א מ"י פ"ז מהלכות
שלחין וזותפין
הלכה ב סמג עשין פב
טו"ש ע"ד ס"י קטו טע"ף
ל: כו ב טו"ש ע"ד שס טע"ף
ל: כז ג ד מ"י פ"ח מהל'
שכירות הלכה ח סמג
עשין פט טו"ש ע"ד ח"מ ס"י
שכ טע"ף ד:
כה ח ז ה מ"י שס הלכה
יב סמג שס טו"ש ע"ד
ח"מ ס"י שכח טע"ף א:
כט ח ט מ"י פ"א מהל'
טומאת אוכלין הלכה
יב:

לענין רש"י

פ"א [פ"ל] א. יעה
כלומר בק שטוחה
בעלתיות ארכה.
פלד"ן [פלד"ן]. יעה
בלי הקת.
ש"ק. כמות ענבים או
יחסי שהיו מכניסין בבית
אחת תחת המכשול.

הני בי תרי דקבלו עיסקא בהדי הדדי. מאלס אחד וא"ת ואמאי נקט כזי האי גוונא ולא נקט האי מאן דקבל עיסקא מחבירה וי"ל לפי שהמקבל יכול לחזור קודם הזמן ולומר לא אטרנה עוד ואטול מה שניגע לידי עד הנה דפועל יכול לחזור אפילו בחצי היום

HebrewBooks.org © Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אזל בעל העיסקא יכול להיות שאין יכול לחזור שהרי פלגא הוה מלוה ציד המקבל וגם פלגא דפקדון נתן לו זכות והשליטו להשתכר בו עד הזמן וזה לא היה שום חידוש להשמיענו דמעבד המקבל דטעם פשוט כדפרישית ולהכי לא נקט כזי האי גוונא: **מזל** דבי תרי עדיף. כזולתו הוה מזלי למימר כזו הכי אלף דעדיפא מנייה קאמר כזו: **ר"ף** גרים מהאי גיסא או מהאי גיסא. פירוש כדי להעמיד לך

הרחצ שלמטה שאו אין לריך תבואה כל כך שדכר מועט עומד ואינו נופל או מהאי גיסא של מעלה שאינו רחצ שאו לריך תבואה הרבה ופשיט ליה מדקאמר כל שאין כונס שלו רואה פני חמה דהיינו לך הרחצ שיש בו ציט קיבול קלת לקבל תבואה: כל

שיכול לומר לו למחר אתה יוצא ממנה ומעלת לפני עשבים: **גב'** היא א"ל לבתר הכי כריבנא לה אמר ליה חטי מעלייתא בעינא ואי א"ל זביננא לך חטי משוקא א"ל חטי דארעאי בעינא ואי א"ל מנכישנא לך שיעור מנתך א"ל קא מנסבת שם רע דארעאי והתנן מפני שמעלת לפני עשבים אלא משום דא"ל בורא דנפל נפל: **מתנני** המקבל שדה מחבירו ולא עשתה אם יש בה כדי להעמיד כרי חייב לטפל בה א"ר יהודה מאי קצבה בכרי אלא אם יש בה כדי נפילה: **גב'** ת"ר המקבל שדה מחבירו ולא עשתה אם יש בה כדי להעמיד כרי חייב לטפל בה שכן כותב לו אנא אוקים ואניר ואזרע ואחצוד ואעמר ואדוש ואידרי ואוקים כריא קדמך ותיתי אנת ותימול פלגא ואנא בעמלי ובנפקות ידי פלגא וכמה כדי להעמיד בה כרי א"ר יוסי בר' חנינא כדי שתעמוד בו הרחת איבעיא להו רחת היוצא מהאי גיסא להאי גיסא מאי ת"ש א"ר אבהו לדידי מפרשא לי מיניה דר' יוסי בר' חנינא כל שאין כונס שלו רואה פני החמה איתמר לוי אמר שלש סאין דבי רבי ינאי אמרי' סאתים אמר ר' סאתים שאמרו י' חוץ מן ההוצאה תנן התם פריצי זיתים וענבים ב"ש מטמאין וב"ה מטהרין מאי פריצי זיתים אמר רב הונא רשעי זיתים אמר רב יוסף ומאי קראה: [ובני] פריצי עמך ינשאו להעמיד חוון ונכשלו ר"ג בר יצחק אמר מהכא ו'הוליד בן פריץ שופך דם וכמה פריצי זיתים ר' אלעזר אמר ארבעת קבין לקורה דבי ר' ינאי אמרי' סאתים לקורה ולא פליגי הא באתרא דמעייילי בורא באוללא הא באתרא דמעייילי תלתא כורין באוללא תנו רבנן עלו

תרי עיסקי וחד שטרא פסידא דלוה. קבל היום ממנו זמנה ולמחר זמנה וכתב שטר על מאתים הפסיד הלוה כמה דפרישית שאם יהא הפסד זוה ושכר זוה לא יחשבו כל אחד לצדו אלא השכר ימלא הקרן תחילה ואח"כ יחלקו המותר. ואם כתב ז' שטרות כמשפט הזה מחשב הפסד של זה לצד והשכר של זה לצד ויקבל הבעלים עליו כהפסד החצי ושכר השליש. וענה טובה קמ"ל רבא דבחד עיסקא נכתוב חד שטרא ובתרי עסקי נכתוב ז' שטרי ויהא הדבר שקול: ולא מזי **למימר** ליה. לבתר דמלייה: דרי מהאיך פסידא קמא כהדאי. וקבל עלך חצי הפסד ושכר טול שלישי ונמלאת פוחת מן הקרן: דא"ל להכי טרחת תא ליפלוג אי א"ל אידך גרווח טפי דינא הוא דמועבד א"ל הב לי פלגא דרווחא אמר ליה רווחא לקרנא משתעבד ואי א"ל הב לי פלג' רווחא ופלגא קרנא אמר ליה עיסקא להדדי משועבד ואי א"ל נפלוג רווחא ונפלוג קרנא ואי ממי לך פסידא דרינא בהדך א"ל לא מזלא דבי תרי עדיף: **מתנני** המקבל שדה מחבירו ולא רצה לנכש ואמר לו מה איכפת לך הואיל ואני נותן לך את חכירך אין שומעין לו מפני

שהוא מפרש ואולי מ"ט את ליה דיעבד אי א"ל האי פלוג רווחא והקרן ניתפוס עדיין להרויח בו עד הזמן מזי א"ל אידך רווחא לקרנא משתעבד שמה בסחורה שנעשה עוד נפסיד וריך שיהא הרווח קיים להשתכר בו עוד כדי למלאות הקרן: ואי אמר ניפלוג. תרוייהו מזי א"ל עיסקא להדדי משתעבד ואם ניפלוג שמה אני אפסיד בסחורה שאקנה שהרי קבלתי אני להתעסק בה עד אותו הזמן ואם אפסיד שמה חלק השני ישתכר וימלא חסרון ואני יחד קבלנו ונשתעבדו החלקים זה לזה: **מתנני** ולא רצה לנכש. התבואה: אסו לך חכירך. כך וכן כורין שפסקתי עמך ומה איכפת לך אם יחסר חלקי שהעשבים א) מכחישים השבילים אין זה אלא עלי: אין שומעין לו. והא ליתא אלא בחכרנותא דאי בקבלנותא פשיטא מי מזי א"ל מאי איכפת לך: **גב'** ואי א"ל כריבנא וכו'. השתא מפרש אמאי אין שומעין

לו אי אמר לו אני אחרוש אחר הקצירה וההפוך שרשי העשבים שנותרו בה וימותו ולא תעלה לפניך עשבים מאי מהדר ליה: א"ל אנה חטי מעליא צעינא. אותו חכירות שפסקת לי אני רוצה שיהו צריאים ולא כחושים: מנסבא שם רע לארעאי. הרואים סבורים שניכשת ואעפ"כ היא מללא עשבים ואתה מוילא שם רע לארעאי ומחר אם צאתי למכור או להוריד לזה ארים אחר לא יהיה יורד: והא סגן וכו'. הרי לא שנה במתני' אלא טענה אחת ובשצילה קאמר אין שומעין לו ע"כ בהא תליא כולה: אלא משום דא"ל בורא דנפל נפל. כל טענתו אינה אלא שמעלת עשבים לשנה הבאה וטענתו לעולם עומדת דכי א"ל כריבנא לאמר הקצירה א"ל האי נהי דעקרת לשרשים סוף סוף העשבים שתנית זה עכשיו עד שזרעו יפלו הזרעים לארץ ויחממו לשנה הבאה ולו לא תועיל החרישה: **מתנני** המקבל שדה מחבירו ולא עשה. תבואה אלא מעט וכו' לו הארים למנוע מלהתעסק בה עוד שאין זה עוד כדי טרחו: אם יש בה כדי לעשות. מתבואתה כרי. ובגמרא מפרש מאי שיעוריה: חייב ליעטל בה. בעל כרחו. והא ליתא אלא בקבלנותא דאי בחכרנותא מה לו לבעל השדה אם יחדל לו סוף סוף חכירו הוא נותן לו: מה קצבה בכרי. מה קצבה בכרי. מה קצבה יש אם קצבתם לו כדי לשיעור חיוב טיפול שדה גדולה לשיעור כרי ושדה קטנה לשיעור כרי: אלא אם יש בה כדי נפילה. שיכול לחזור ולזרעה לשנה הבאה מתבואת שנה זו: נפילה. זרע שמפורסם ליה בשפלות יד: **גב'** אקוס ואניר. אורה המון ברחת או בנשה: בעמלאי ובנפקות ידי. בהולאמי: הרחם. פליגא שזריח המון ברוח מתוך התבואה: שטעמוד בה. כשתחבין אותה בתוכו: מהאי גיסא ומהאי גיסא. אם נראין חודיה משני נדדין: כונס שלו. פלד"ן בלע"ו. הרחת שמכניסין אותה לגבות התבואה עליה לזרות שאין רואה פני החמה ונדדין נמי בכלל כונס הס: סגן הפס. במס' עוקלין וכו'. משום אמרי דבי ר' ינאי דמפרשי שיעורא כזולתו הנך מתני' נקט להו גבי מתני' דמפרשי בה דבי ר' ינאי שיעורא: פריצי זיתים. כדמפרש רשעי זיתים וענבים שהן לעולם בוסר שאין צישולן נגמר לעולם: מעהרים. מן טומאת אוכלין דלא חזי לאכילה: וכמה פריצי. כמה הן מבושלין ועדיין פריצין הן: ארבעת קבין לקורה. שמכניסין צבית הבד מהן כדי שיעור טעינת הקורה כפעם אחת ואין מוילאין אלא ארבעה קבין שמן: באוללא. בתפוחה אחת שקורין ש"ק. יש מקום שצמי צד שלהן גדולין ומכניסין שלשת כורים יחד יש מקום שאין מכניסין אלא כור זיתים בטעינת קורה וישער רבי אלעזר בטקנים ורבי ינאי בגדולים. וסאתים הוי תלתא זימני ארבעה קבין: עלו

עלו